

Lageri (taborišča) smrti v sovjetski Rusiji.

Nadzorniki, poveljniki kazencev.

Vsak, ki je do zdaj čital članke »Lageri smrti v sovjetski Rusiji«, je mogel spoznati divjo surovost in neusmiljenost nadzornikov-čekistov. Ti ljudje so za uboge kazence bog, car in sodnik obenem. Prišli so iz mestne sodrge. Po revoluciji so bili v službi zloglasne Čeke. Izvrševali so smrtne obsodbe in so več let klali uboge žrtve, obsojene na smrt. Postali so ne-normalni, izgubili so ves človeški čut, pogled na kri in na brezsrčno mučenje nesrečnih kazencev jim je nudil posebno veselje. Vsi so pravi sadisti. Poveljstvo severnih taborišč daje tem zverinam nagrade v denarju in v posebnih odlikovanjih. Najbolj neusmiljeni se hvalijo z ducati odlikovanj.

Čim bolj trd in brezsrčen je do kazencev, tem bolj napreduje v službi. Najprej je nadzornik, potem poveljnik ali napreduje še višje. Najprej ima oblast čez stotine in potem čez tisoče ljudi. Vsi so mu izročeni na milost in nemilost, kazenci so pravi sužnji brez vseh pravic. Naj navedem en zgled. Nadzornik Avdejev je bil prej v službi v Moskvi pri upravi velike kaznilnice Lubjanke. Imel je službo rabelja, moril je obsojence. Ker je tam nekaj pregrešil, so ga za kazen poslali na sever, kjer je kmalu postal poveljnik neke komandirovke. Bil je silno predrzen in oblasten človek. S strelom iz puške je zastavljal vlake, da je prisedel in se je peljal do bližnje postaje. Ker se je uprva murmanske železnice vsled tega pritožila, je Avdejev pri obravnavi dokazal, da je prisiljen tako delati, da ujame iz barak pobegle kazence. Verjeli so mu in Avdejev je še dalje ustavljal vlake.

Niso pa samo nadzorniki-čekisti tako neusmiljeni; tudi višji uradniki niso nič boljši. Naj imenujem tu juda Semjona Kamforin (Finkelstein). Zasliševal je 70 let starega duhovnika Pusanova. Ko se je duhovnik približal, se je pokrižal in je rekel: »Bog s teboj, državljan-poblaščenec!« Ko je Kamforin to videl in slišal je odskočil, kot bi ga kača pičila in je narahnil duhovnika: »Oh, ti grda kača, ti prihajaš sem molit? Ti, kam si prišel, ti dolgogrivec, govori! Govori, kača!« je rjovel Kamforin in je nameril revolver na čelo duhovnika. Izpraševal ga je dolgo, mi priobčujemo le konec. Kamforin je zahteval od duhovnika, da bi mu imenoval 20 protirevolucionarjev in bi naznanil, kje se nahajajo njegovi sinovi. Duhovnik je odgovoril, da so njegovi sinovi služili v beli armadi, a da zdaj nič ne vé, kje se nahajajo. Kar se tiče protirevolucionarjev, so mi neznan in poleg tega, če bi jih ovadil, bi smatral to za velik greh.

Kamforin je kar besen postal in zmerjal: »Ti dolgogrivi lump! Ti prokleta kača, hudič naj te vzame s tvojim Bogom in s tvojim Kristusom vred, z vsemi tvo-

jimi bogovi in z vso nebeško kancijo, ti prokleta živina! Odpri gobec, ti kača, da bom pljunil vanj! Kotlete bom dal narediti od tebe, prokleti tepec! Odpri gobec!« je kričal Kamforin in je utaknil duhovniku samokres med zobe, obenem mu je še pljunil v obraz, da se je umazana slina cedila po licu.

Kamforin je zasliševal tudi mladeniča, starega 12 do 13 let. Obdolžen je bil, da je Leninu na sliki iztaknil oči.

»Dober dan, moj dobri gospod«, ga je pozdravil deček. »Dober dan, dober dan, ušivec!«, mu je odgovoril Kamforin. »No, ali boš povedal, ali ne, kdo je še tebi pomagal Leninu oči iztakniti?«

»Dobri gospod, priznal sem že, da sem to storil sam. Odpustite mi, nikoli več tega ne bom storil. Nisem vedel...« — »Ušivec, povedati mi moraš, kdo te je na to napeljal!« — »Nobeden, gospod, Bog mi je priča. Sam sem to storil. Nekega večera sem šel mimo hiše. Jaz nisem opazil slike, ki je bila pritrjena nad vrati. Eden deček je opomnil in rekel: Poglejte, fantje, to je slika nekega juda. Pridite, iztaknimo judu oči! Jaz sem molčal in nisem zinil besedice. Potem smo žrebali in žreb je padel na mene, da mu iztaknem oči. Odpustite, gospod, tega ne bom nikoli več storil.« Kamforin je vzel nato lečka med noge in ga je neusmiljeno tepel z jermenom. Deček je kričal in jokal, a Kamforin mu je dal usta zamašiti, in ga je tako dolgo tepel, da je izgubil zavest. Potem je dal dečka zanesti v klet in ga je dal umoriti. Kisselev-Gromov piše, da je bil ob njegovem času ta židov Kamforin poveljnik nekega taborišča in 3000 ljudi je bilo pod njegovo oblastjo.

Kisselev-Gromov piše tudi o bogatih posameznikih čekistov, ki se vrše zlasti ob obletnici ustanovitve Čeke. Ob takih prilikah pripoveduje čekist strahotne zgodbe iz svojega življenja. Judovski čekist Kiel n. pr. je to-le pripovedoval: »Enkrat smo ujeli dve kači, eden je bil polkovnik, drugi navadni kazak. Težava je bila z zasliševanjem. Vse sta tajila. Jaz sem izjavil, da imam dosti dokazov, da sta oba lelovala proti revoluciji. Nič ni pomagalo. Veste, kaj sem napravil? Dal sem policaiti dva komisarja, kačam pa sem zapovedal, da se naj do nagega slečeta. Komisarja sta nastavila v debelo črevo rvtopumpo in začela sta pumpati... En. kača je takoj priznala, druga pa, a, ha, ha — bums«, je končal jud svoje poročilo. Ta čekist Kiel je silil kazence, da so pod lizali. »Desetkrat ves pod polizau, ti kača!« je zapovedal duhovnikom, tircirjem in vsem, kateri so mu pršli v kremplj.

Čekist Kisjatin je pa ob taki priliki takole pripovedoval: »Jaz pa sem eni kači zasolil, da je takoj vse priznal. Bilo je v Orenburgu. Vedeli smo, da je bil na čelu neke protirevolucionarne organizacije, a on nikakor ni hotel priznati, ta nagnusna kača! Zapovedal sem dvema komisarjema, da sta mu roke držala in prste položila v špranje pri vratih, jaz pa sem počasi vrata zapiral. Kača je v začetku obledela, potem je začela jokati in me prositi, da ga izpustim, češ, da bo vse priznal. Jaz sem vrata malo popustil in sem vprašal: »No ali mi boš izdal svojo organizacijo? In 25 mož mi je izdal, ta

kača, katere sem vse postrelil. Sem ga pošteno pritisnil, prijatelji moji. Je bilo pa tudi posebno veselje poslušati, kako so mu kosti na prstih pokale.« Tako se čekisti hvalijo, ko pridejo skupaj, s tem, na kak način mučijo uboge kazence.

Vse, kar je napisano v člankih »Lageri smrti«, je Kisselev-Gromov sam doživel in videl. Ko tega ni več mogel prenašati, je pa bežal iz Rusije in napisal knjigo, da bo svet izvedel za strašne muke ruskega naroda. To je resnica o Rusiji. Večina čekistov je judovskega pokolenja, ker le judje, ki so Kristusa križali, morejo biti tako kruti, da ruski narod tako strašno mučijo. Tudi zgodovina potrjuje, da noben paganski oblastnik s svojim narodom ni tako ravnal kot delajo v Rusiji judovski marksisti.

Peter Rešetar rešetari.

Srečno novo leto!

Končano prejšnje, novo je začeto!

Kako bo kaj? Najbrž napeto!

Maček bo dalje vlekel dreto,

a jaz pa dalje sukal bom rešeto!

Vendar enkrat! V Belgradu so dobili dve davkariji na enkrat! Vendar enkrat!

Senzacije! Za praznike smo imeli senzacije pripravljene, pa nič ni bilo. O praznikih imamo tudi mi politikarji radi mir, ta mali in ta veliki. Morda za Kraljevo kaj! Ta datum je bolj nevaren!

Srečna Jugoslavija! Vsak večji praznik obhajamo dvakrat, Katoliški Božič je minil, pravoslavni pa se je začel.

Škoda, da nisem Nемец! Bi lahko himno nemško pel, to tudi v časopise dal. Kot tak, kar sem, tega ne smem!

Italjani so se umaknili iz Španije. Morali so napraviti Nemcem prostor!

Kaj se godi v Kini? Vojsko so vprizorili, da so jo filmali za kino.

Moj novi pomočnik! Za novo leto sem dobil pomagača, ki rešeto v verzih obrača! Za danes mi je poslal sledečo pesmico. Če va mbo ugajala, mi sporočite, če ne, mu bom pa odpovedal.

Kastor, puci! Bilo je po zadnjih volitvah — po nekrvavih divjih bitvah, — ko JNS smo v nič zdrobili — in zmagovalje smo slavili. — Po zmagi treba je obiti — sovražnike, jih pridobiti! — Med temi bil je naš Tomaž — zvest JNSarski pajdaš. — Tako so godci se zmenili: Za god mu homo zatrobili! — Prejubi sosed naš Tomaž, pozabi vse, pa daj za en glaš. — Tomaža to še bolj razkači — zapre se v hišici domači! — Pa misli, da mu bode k nuci, — zavpije: Kastor, puci! puci! — Mercina Kastor pa se skrije, — med noge hitro rep zavije, — brani JNS je kvarno — jaz pojdem raje kar takoj na varno!

Tiskovine za likvidacijo kmetskih dolgov.

Potrdilo (novo), ki ga občine izdajajo, je že izšlo. — Obvestilo dolžnikom, ki ga morajo zavodi poslati dolžnikom, uredbo (besedilo), že imamo na zalogi, pravilnik, ki so splošno potrebni. Naročila sprejema

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru in v Ptuj.

Vse vrste štampiljk

za urade, trgovce, obrtnike in privatnike naročajte v Cirilovih knjigarnah Maribor in Ptuj.